نامهٔ مردم
ضمیمهٔ کارگری
ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

شمارهٔ ۱۱۴، دوشنبه ۱۶ شهریور ۱۴۰۵

خواست‌های کارگران صنایع نفت، گاز، و پتروشیمی باید برآورده شوند!

موفقیت مبارزات صنفی و سیاسی کارگران در گرو اتحاد و همبستگی آنان است!

کارگران "ارکان ثالث" منطقه‌های نفت‌خیز جنوب در اثر حذف هزینه ایاب و ذهاب و همچنین پرداخت مابه‌التفاوت افزایش بن کارت (بک پی) و کسر حق بیمه کارگر و مالیات بر درآمد، در مجموع با وجود افزایش بن کارت، در مرداد ماه دستمزد نقدی‌ای کم‌تر دریافت کردند. تفاوت درآمد و مزایای کارگران ارکان ثالث گذشته از این کاهش اخیر در مقایسه با کارگران قرارداد رسمی ناشی از شرایط استخدامی ضدکارگری و دستمزدهای کم‌تر کارگران ارکان ثالث منطقه‌های نفت‌خیز است. برای رفع تبعیض بین نیروهای "پیمانی" و کارکنان "قرارداد رسمی" حذف پیمانکارهای دلال نیروی کار در صدر مطالبه های کارگران ارکان ثالث صنایع نفت جنوب قرار دارد. به دنبال آن دیگر خواسته‌های کارکنان عبارتند از رفع تفاوت‌ها در پرداخت دستمزدها و مزایا، اجرای صحیح طرح طبقه بندی مشاغل و اجرای کامل طرح ساماندهی کارکنان دولت. باید پرسید چگونه می‌شود کارکنان ارکان ثالث صنعت نفت با وجود این‌همه تلاش در شرایط بحرانی تجاوز نظامی از حداقل مزایای رفاهی، پاداش‌ها و امکانات کارکنان قرارداد رسمی برخوردار نباشند؟

در روز دوم شهریور ماه کارکنان عملیاتی صنایع نفت و گاز در عسلویه، کنگان و سکوهای میدان گازی و لایه نفتی پارس جنوبی برای خواسته‌های صنفی خود، دست به تجمع و اعتراض زدند. از جمله خواسته‌های دستمزدی و شرایط اشتغال این نیروهای فنی- تخصصی که مستقیماً در خطوط تولید، پالایشگاه‌های گاز و مجتمع های گاز و پتروشیمی‌ها کار می کنند، بهبود شرایط معیشتی، اصلاح طرح طبقه بندی مشاغل و از میان بردن تبعیض میان نیروهای رسمی و

ادامه در صفحه ۲

اولویت جنبش کارگری: مبارزه برای صلح، پایانِ محاصره و تحریم، توقفِ برنامهٔ تعدیلِ ساختاری، و مقابله با دیکتاتوری

با تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا به‌جزیره لارک و سپس به منطقه‌های دیگر کشور مانند جزیره قشم، بندرعباس، و سیریک هم‌زمان با اعمال تحریم گسترده و "خفه‌کردن اقتصادی ایران" دُوری تازه از سیاست‌های تجاوزکارانه علیه میهن ما آغاز گردید. در حمله به سیریک مانند آنچه در میناب رخ داد، جنایت جنگی صورت‌گرفت. در یک مراسم عروسی ده‌ها تن از هم‌میهنان غیرنظامی و بی‌گناه ما کشته و زخمی شدند. این دُور جدید تنش و حمله‌های نظامی در بطن رخدادهای داخلی انجام می‌گیرد. شکاف و اصطکاک میان جناح‌های دستگاه حاکمه، افزایش نارضایتی کارگران و زحمتکشان و اکثریت مردم ما از سیاست‌های اقتصادی- اجتماعی و تداوم سرکوب مجموعه‌ای را ترسیم می‌کند که سیمای صحنه سیاسی و آرایش نیروها در میدان مبارزه طبقاتی را شکل می‌دهند.

هدف محاصره سواحل جنوبی ایران و جلوگیری از هرگونه واردات و صادرات نفت، گاز و سایر فراورده‌ها و کالاهای تجاری و ارتباط های

ادامه در صفحه ۲

پیامد جنگ و ادامهٔ سیاست «تعدیل ساختاری» بر امنیت شغلی زنان کارگر و شاغل

از زمان اجرای سیاست تعدیل ساختاری با تمرکز بر خصوصی‌سازی و تامین امنیت سرمایه توسط "رفسنجانی" و ابلاغیه "اصل ۴۴ قانون اساسی" از طرف ولی فقیه وقت "علی خامنه‌ای" تا کنون نه تنها تحولات اقتصادی در راستای تامین منافع کارگران و زحمتکشان که رژیم وعده تحقق آن‌ها را می‌داد عملی نشد، بلکه چالش‌های برجا مانده از گذشته مانند حضور دلالان نیروی کار، عدم امنیت شغلی با تحمیل قراردادهای موقت، سرکوب مزدی و نابرابری در پرداخت دستمزد بین کارگران زن و مرد، بیکاری گسترده، افزایش فقر و تبعیض جنسی و طبقاتی، همچنان ولی عمیق‌تر از گذشته و غیرقابل اصلاح باقی مانده است. بر اساس آخرین داده‌های طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار ایران در سال‌های اخیر، نرخ مشارکت اقتصادی زنان در ایران در محدوده ۱۲ تا ۱۵ درصد قرار داشته است. در حالی که این شاخص برای مردان حدود ۶۵ تا ۷۰ درصد گزارش شده است. به بیان دیگر، از هر ۱۰۰ زن در سن کار تنها حدود ۱۲ تا ۱۵ زن وارد بازار کار فعال می‌شوند، در حالی که این نسبت برای مردان بیش از دو سوم جمعیت‌شان در سن کار است.

در گزارش دیگری که خبرگزاری ایسنا به‌تاریخ دوازدهم مرداد ماه سال جاری انتشار داده است، در بهار امسال نزدیک به ۸۰۰ هزار نفر به جمعیت غیر فعال کشور افزوده شده است و شمار افرادی که نه شاغل هستند و نه در جستجوی کار، به بیش از ۳۹ میلیون نفر رسیده است. از این عده ۲۹ میلیون نفر زن هستند.

زنان میهن ما علاوه بر تبعیض و انواع محدودیت‌ها در راه دستیابی به یک شغل مناسب و برخوردار از امنیت شغلی با نابرابری در پرداخت دستمزد هم روبه‌رو هستند. در بسیاری از مشاغل مشابه، زنان به‌طورمتوسط درآمدی کمتر از مردان دریافت می‌کنند. پژوهش‌های داخلی شکاف جنسیتی در دستمزد را حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد نشان می‌دهد. بر اساس داده‌های تفکیکی مرکز آمار ایران، بیش از ۶۰ تا ۶۵ درصد اشتغال زنان در بخش خدمات متمرکز است، بخشی که در مقایسه با صنعت و کشاورزی در وضعیتی بحرانی مانند همه‌گیری ویروس کرونا و تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا متحمل

ادامه در صفحه ۳

پیش به‌سوی سازمان دهی جنبش اعتصابی سراسری کارگران ایران!

نامه مردم
ضمیمه کارگری
ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

ادامهٔ مبارزهٔ زحمتکشان در راه برقرارِی صلح، ...

مالی و بازرگانی، خفه کردن اقتصاد کشور و نابودی معیشت میلیون‌ها نفر از مردم میهن ماست. این تروریسم اقتصادی امپریالیسم آمریکا بر اساس قطعنامه ۳۳۱۴ در بیست‌ونهمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد (۱۹۷۴ میلادی-۱۳۵۳ خورشیدی)، بند (ج) ماده ۳ آن که محاصره دریایی سواحل یک کشور مستقل را مصداق تجاوز مسلحانه تلقی می‌کند، در چارچوب "تعریف تجاوز" قرار می‌گیرد.

کارگران و زحمتکشان شهر و روستا که از سال‌ها پیش در نتیجه برنامه اقتصادی تعدیل ساختاری جمهوری اسلامی و تورم مالی افسار گسیخته حاصل از آن در دسترسی به ساده‌ترین نیازهای زندگی خود با دشواری‌هایی فراوان روبه‌رو بودند، در اثر تجاوز نظامی، تشدید تحریم‌ها، و محاصره اقتصادی، بیش از پیش در فشار قرار گرفته‌اند.

براساس داده‌های رسمی مرکز آمار ایران، نرخ تورم سالانه در مرداد ماه سال جاری به ۶۹٫۹ درصد و تورم نقطه‌ای خوراکی‌ها در تیر ماه به ۱۲۸٫۱ در صد رسیده است و عملاً بخش عمده دیگری از نیازهای اولیه یک زندگی حداقل از دسترس میلیون‌ها نفر از مردم میهن ما خارج شده است. کاهش قابل‌توجه دستمزدهای زحمتکشان در قیاس با جهش نرخ تورم و هزینه سبد معیشت یعنی ارزان‌تر شدن نیروی کار و استثمار هر چه بیشتر طبقه کارگر و زحمتکشان. کلان‌سرمایه‌داری ایران با تکیه بر قدرت سیاسی و اقتصادی خود در سایهٔ جنگ با استثمار بیشتر کارگران به انباشت سرمایه می‌پردازد. این انباشت سرمایه به بهای فقر و فلاکت اکثریت جامعه به‌ویژه طبقه کارگر و زحمتکشان شهر و روستا تمام می‌شود.

روند پر شتاب کاهش نسبت دستمزدها به هزینه سبد معیشت، ناشی از گرانی و تورم در سال جاری چنان بوده است که حتی کارگزاران حکومت جمهوری اسلامی با وجود اینکه مسئولیتی مؤثر در این مورد قبول نمی‌کنند، قادر به انکار تأثیر ویرانگر آن در زندگی توده‌های زحمتکشان نیستند: همتی، رئیس بانک مرکزی، در دیدار با "مجمع کارآفرینان" [بخوان: سرمایه‌دارها] در دوم شهریور ماه، ضمن جدی نگرفتن مشکل‌های معیشتی مردم و کم اهمیت جلوه دادن این مشکل‌ها، تعریف از خویشتن خویش، و توجیه سیاست‌های مالی تعدیل ساختاری دولت جمهوری اسلامی، گفت: "تورم خُب زیاد است، گرونی زیاد است، قدرت خرید مردم تا یک دهه کاهش پیدا کرده، خُب تحمل سختی با فروپاشی خیلی فرق داره" [!] .

شورای عالی کار نیز در نشست خود در روز اول شهریور ماه مجبور شد اجرای "بند ۱۰ مصوبه مزدی سال ۱۴۰۵" و ضرورت بازنگری در دستمزد نیروی کار برای نیمه دوم سال را در دستورکار خود قرار دهد. در شرایطی که هزینه واقعی سبد معیشت کارگران در حدود ۹۰ میلیون تومان برآورد شده است، کارگران و زحمتکشان با حداقل درآمدی که کم‌تر از یک‌چهارم هزینه سبد معیشت است، توان اداره زندگی و پرداخت هزینه های خود و خانواده‌های‌شان را ندارند و امثال این وعده‌ها برای بازنگری در حق مسکن، بن خواربار و حداقل دستمزد در نیمه دوم سال دردی را برایشان دوا نمی‌کند.

به موازات تجاوز نظامی به ایران، ژرفش بحران‌های اقتصادی و فشار آن‌ها بر طبقه کارگر و زحمتکشان در تمام عرصه‌ها دیده می‌شود. افزون بر تخریب بسیاری از صنایع راهبردی و زیر ساخت‌های کشور توسط امپریالیسم آمریکا که موجب بیکاری میلیون‌ها نفر شده است، حکومت جمهوری اسلامی با پیگیری سیاست‌هایی ضدکارگری مانند مقررات‌زدایی و اصلاحات قوانین کار و تامین اجتماعی، ازجمله تعویق در پرداخت و پرداخت ناقص دستمزدها و مزایا، کاهش ساعات کار، عدم تمدید قراردادها و اخراج کارگران، تعطیلی کار، منظور نکردن سوابق بیمه و عدم پرداخت بیمه بیکاری شرایطی نامطلوب را ایجاد کرده است.

ادامه اجرای سیاست‌های تعدیل ساختاری در شرایط بحرانی کنونی و نقش بنیادی آن در تشدید بحران‌های اقتصادی ناشی از تجاوز نظامی به میهن ما نشان می‌دهد صلح که برای اکثریت مردم طبیعتاً قابل قبول است با ادامه و افزایش یافتن فشارهای اقتصادی برای زحمتکشان میهن ما نمی‌تواند همراه باشد. صلح پایدار و عادلانه زمانی امکان‌پذیر است که نیروی اصلی کار یعنی کارگران و زحمتکشان که بار دفاع در برابر تجاوز نظامی و بازسازی کشور را بر دوش خود می‌کشند، از دستاوردهای آن بهرمند شوند.

کارگران و زحمتکشان میهن ما در مقابل تجاوز امپریالیسم و دولت صهیونیست اسرائیل ایستادگی کردند. مبارزه برای صلح پایدار و عادلانه و دفع تجاوز نظامی به‌معنای توقف مبارزهٔ طبقاتی نیست و نمی‌تواند باشد. مبارزه برای دفع تجاوز نظامی و برقراری صلح پیوندی دیالکتیکی با پیکار علیه سمت‌گیری اقتصادی- اجتماعی حکومت جمهوری اسلامی و تداوم سرکوب و اختناق دارد. نباید فراموش کرد در پس هر شعار سیاستی و برنامه‌ای مبتنی بر منافع طبقاتی یعنی منافع طبقه و لایه‌های اجتماعی‌ای معین قرار دارد. ازاین‌رو، طبقه کارگر هم‌زمان برای برقراری صلح و دفع تجاوز نظامی، برای نیل به عدالت اجتماعی و تامین حقوق و آزادی‌های دمکراتیک فردی و اجتماعی پیکار می‌کند. ادامه اجرای برنامه تعدیل ساختاری به‌ویژه آزادسازی اقتصادی و سرکوب آزادی‌های دمکراتیک در خدمتِ منافع کلان‌سرمایه‌داران و نیز امپریالیسم قرار می‌گیرد. اجرای جراحی اقتصادی و اِعمال تحریم و محاصره اقتصادی برای خفه کردن اقتصاد ایران و فقیر کردن مردم ما دو روی یک سکه هستند.

توقف برنامه‌های مبتنی بر نسخه‌های نولیبرالی سرمایه‌داری در دوران بازسازی ویرانی‌های تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا و اسرائیل جنایتکار نیز از خواست‌های اساسی کارگران و زحمتکشان است. طرح‌های بازسازی‌ای که بر اساس برنامه‌های اقتصادی‌ای ضد منافع ملی در خدمتِ سودورزی سرمایه‌داران مطرح می‌شوند- ازجمله "تراکم‌فروشی" که از طرف بعضی مسئولان شهرداری‌ها پیشنهاد شده‌اند جز سوءاستفاده و فرصت‌طلبی برای جا انداختن سیاست‌هایی که به نفع سرمایه‌داران در حوزه ساخت و ساز و بسیاری دیگر از صاحبان مستغلات و پیمانکارهای رانت‌خور چیزی دیگر نیستند.

ادامهٔ خواست‌های کارگران صنایع نفت، گاز، و ...

پیمانی را می توان نام برد. کارگران عملیاتی همچنین خواهان رفع محدودیت‌های دستمزدی و دریافت مزایای بدی آب و هوا با توجه به شرایط سخت کاری در گرمای بالای ۵۰ درجه مناطق استخراج گاز و نفت خیز جنوب هستند.

این خواسته‌ها در اثر سیاست‌های تعدیل ساختاری به خصوص مقررات زدایی از شرایط اشتغال و اصلاح قانون کار نیم بند جمهوری اسلامی به منظور محدود کردن حقوق و مزایای کارگران، سال‌ها است که مطرح است. از طرفی دیگر مسئولان صنایع نفت، گاز و پتروشیمی با توسل به تبعیض آشکار بین کارگران رسمی و قراردادی و یا بین کارگران بومی و غیربومی مانع همبستگی و اتحاد آنان برای دستیابی به خواسته‌های مشترک‌شان می‌شوند. در این مورد افزون بر کارگران عملیاتی نفت و گاز می‌توان به اخراج ۲۰۰ نفر از کارکنان شرکت پتروشیمی پتروناد در بندر ماهشهر در اردیبهشت ماه سال جاری اشاره کرد. این نیروهای بیکارشدهٔ معترض ضمن مطالبه بازگشت به کار از تبعیض بین کارگران بومی و غیربومی شکایت کرده‌اند.

قدرت و توان کارگران صنایع راهبردی نفت، گاز و پتروشیمی نه فقط در این موارد، بلکه در تمام عرصه‌های فعالیت صنفی و سیاسی، در همبستگی و مبارزه متحد آنان برای خواسته‌های مشترک‌شان متبلور می‌شود. در مقابل مسئولان رژیم ولی‌فقیه و کارفرماها که از قدرت بالقوهٔ طبقه کارگر در صنایع راهبردی نفت و گاز هراس دارند تلاش می‌کنند با ایجاد نفاق و دودستگی جنبش کارگری در صنایع راهبردی نفت، گاز و پتروشیمی را تضعیف کنند.

موفقیت کارگران صنایع راهبردی نفت، گاز و پتروشیمی در دستیابی به خواسته‌های صنفی خود، با به کارگیری تمام امکانات موجود، اتحادِ عملِ کامل همراه با استقلالِ عملِ طبقاتی و پیوند دادن جنبش مستقل خود برایَ مطالبات صنفی با مبارزه ضداستبدادی و علیه نیروهای ارتجاعی امپریالیسم متجاوز به میهن ما به‌دست خواهد آمد.

نامه مردم
ضمیمه کارگری
ارگان مرکزی حزب توده ایران

مبارزهٔ پرستاران و کارکنان نظام سلامت برای دریافت دستمزدی انسانی و تضمین امنیت شغلی

پرستاران کشورمان سال‌هاست نسبت به دستمزدهای پایین، اضافه‌کار اجباری، کمبود نیرو، تبعیض، تأخیر متداول در پرداخت مطالبات و اجرا نشدن قوانین حمایتی اعتراض می‌کنند. مشکل اصلی ساختار فاسد نظام سلامت و نحوه توزیع منابع و هدایت منابع به سمت گروهی خاص است. کارکنان شرکتی دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، سوم شهریورماه به تاخیر متداول در پرداخت حقوق و مزایای مزدی خود اعتراض کردند. یکی از این نیروها به‌نیابت از ۷۴۰ نفر نیروهای شرکتی از وزیر بهداشت درخواست کرد به مسئله تبعیض و تاخیر در پرداخت مطالبات مزدی این کارکنان رسیدگی کند. با احتساب نیروهای شرکتی شهرستان‌های چابهار، سرباز، و نیکشهر، تعداد نیروهای شرکتی در مجموع به حدود یک‌هزار و ۴۰۰ نفر می‌رسد. جمعی از پرستاران نیشابور، ۳۱ مردادماه از دومین بار برگزاری تجمع اعتراضی در چند روز خبر دادند. پرستاران نیشابور به اضافه‌کار اجباری، و پرداخت تعرفه‌ها و کارانه‌های ناچیز با تاخیر بسیار اعتراض می‌کردند. بار دیگر در ۲۱ مردادماه پرستاران نیشابور از تجمع‌های اعتراضی خود نسبت به پرداخت نشدن معوقات و کارانه، کمبود تجهیزات و پرسنل، اضافه کار اجباری و تبعیض در پرداختی‌ها در مقابل بیمارستان حکیم نیشابور خبر دادند. جمعی از کارکنان شرکتی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان ۲۷ مردادماه نسبت به تاخیر متداول در پرداخت حق ماموریت، حق مسکن و مشکلات مالی و معیشتی کارکنان شرکتی اعتراض کردند.

مبارزه زحمتکشان برای دستیابی به دستمزد و حقوق حرفه‌ای خود علیه کارگزاران رژیم فاسد ولایی، مبارزه‌ای روزانه است. با اعلام اینکه در روزهای گذشته تجمع اعتراضی ترتیب دادیم تا صدای خود را به گوش مسئولان برسانیم، ۹ شهریورماه کارکنان نظام بهداشت و سلامت همدان خواسته‌های مشخص خود را "رفع تبعیض در زمینه دورکاری روزهای پنج‌شنبه، پرداخت مطالبات مزدی معوق و همچنین پرداخت فوق‌العاده خاص، کارانه، حق لباس و هزینه ایاب‌وذهاب" اعلام کردند. هفتم شهریورماه، در بیانیه‌ای کارکنان جامعه بهداشت حرفه‌ای به تضعیف سنجه‌های بهداشت حرفه‌ای در پیش‌نویس نسل هفتم اعتباربخشی بیمارستان‌ها اعتراض کردند. این کارکنان در بخشی از بیانیه نوشتند، "سنجه‌های بهداشت حرفه‌ای به‌طور نگران‌کننده‌ای خلاصه و بخش‌هایی از الزامات و حیطه‌های تخصصی این حوزه حذف، کم‌رنگ یا به سنجه‌های سایر حوزه‌ها منتقل شده است؛ در حالی‌که شناسایی، ارزیابی و کنترل عوامل زیان‌آور و مخاطرات شغلی، یک فرایند تخصصی و نیازمند صلاحیت حرفه‌ای در حوزه بهداشت حرفه‌ای است." در پایان بیانیه این کارکنان نوشتند: "سلامت کارکنان، بخشی از کیفیت خدمات درمانی است؛ نه موضوعی قابل حذف، ادغام یا تقلیل." به‌رغم سرکوب و کشتن هزاران نفر از زحمتکشان معترض کشورمان توسط نیروهای امنیتی رژیم ولایت فقیه در دی‌ماه ۱۴۰۴، مبارزه پرستاران و کارکنان نظام سلامت برای دستیابی به آزادی و دستمزد و حقوق انسانی خود ادامه دارد.

ادامهٔ پیامد جنگ و ادامهٔ سیاست «تعدیل ساختاری »...

تحمیل جنگ و تحریم اقتصادی به میهن ما توسط امپریالیسم آمریکا و ادامه اجرای سیاست تعدیل ساختاری که آزادسازی قیمت‌ها از جمله آزادسازی نرخ بنزین را شامل می‌شود، هزینه های بسیار سنگین به مردم و معیشت آنان وارد آورده است. افزایش مجدد قیمت بنزین به بهانه کسری ۱۴ میلیون لیتر در روز و به قصد مدیریت کاهش مصرف، موجی تازه از افزایش هزینه‌ها در بخش‌های گوناگون اقتصادی به همراه آورده و خیلی سریع تاثیر مخرب خود را بر زندگی مردم و تمام ارکان اقتصادی از جمله حمل و نقل، تولید و توزیع کالا و خدمات نشان داده است. یکی از پیامدهای زیان‌بار افزایش نرخ بنزین، با وجود اختصاص سهمیه بنزین، کاهش درآمد رانندگان تاکسی، رانندگان خودروهای اینترنتی، پیک‌های موتوری، شرکت‌های حمل و نقل، توزیع کنندگان کالا و دیگر بخش‌های کوچک اقتصادی است. مسعود پزشکیان با بیان اینکه "چه کسی گفته دولت بنزین ۱۳۰ هزار تومانی بخرد و بعد آن را ۱۵۰۰ تومان بفروشد" عملا فرمان گران شدن بنزین رسمی و آزاد را صادر کرده است. هرچند در مورد بنزین ۱۳۰ هزار تومانی شفاف سازی نشده است ولی قصد او و دیگر سران رژیم با افزایش قیمت بنزین "تامین اعتبار کالا برگ"، "رفع تعهدات مالی گندم‌کاران"، بیمه‌ها و حل دیگر بحران‌های اقتصادی از جیب مردم زحمتکش میهن ما ارزیابی می‌شود. اکثر رانندگان زحمتکش به اجبار تقریباً در طول هفته و در هر شیفت کاری دوازده ساعت کار می‌کنند تا درآمدی در خور تامین نیازهای اولیه زندگی به دست آورند. و از آنجا که کسب درآمد بیشتر به مصرف سوخت بیشتری بستگی دارد، برای تهیه آن به بازار سیاه روی آورده که سود حاصل از فروش بنزین آزاد در نهایت به جیب دلالان و رانت‌خواران نزدیک به حکومت سرازیر می‌شود. افزایش قیمت قطعات و هزینه تعمیر و نگهداری خودروهای بنزینی، کمیاب شدن و افزایش قیمت کپسول گاز دلیل دیگری است که درآمد این زحمتکشان هیچ وقت به سطح تورم سالانه نرسد و همچنان درآمدِ این زحمتکشان با ترفندهای گوناگون و با نام جراحی اقتصادی پایین نگه داشته شود . بر اساس آمار رسمی در مجموع نزدیک به ده میلیون نفر در دو پلاتفرم اسنپ و تپسی به عنوان راننده تاکسی‌های اینترنتی کار می‌کنند که حدود ۸/۶ درصد تازه واردان به این شغل معادل حدود ۱۰۱ هزار نفر را زنان تشکیل می‌دهند. گرایش زنان به این کار سخت و زیان‌آور نشان دهنده وضعیت وخیم معیشت خانوارها و افزایش زنان سرپرست خانوار است. به فهرست رانندگان پلاتفرم‌های اینترنتی به بازنشستگان و سالخوردگان و کارگرانی که پس از تعدیل گسترده در آغاز سال جاری بیکار شدند هم باید اشاره کرد که برای تامین هزینه‌های سنگین زندگی و ادامه بقا به شغل رانندگی روی آورده‌اند. توده‌های کار و زحمت به‌هیچ‌وجه پیامد مخرب افزایش قیمت بنزین در سال ۱۳۹۸ و پاسخ رژیم به اعتراضات گسترده مردم به این سیاست ضدمردمی که با سرکوب، بازداشت و زندان همراه بود را فراموش نکرده‌اند. بر اساس داده‌های رسمی حدود چهل درصد جمعیت زیر خط فقر و چهل درصد دیگر در آستانه فروافتادن به زیر خط فقر قرار دارند. پیامد هر جراحی اقتصادی و یا اصلاح قیمت‌ها (بخوان: آزادسازی قیمت‌ها) فقیرتر کردن کارگران و زحمتکشان از جمله رانندگان تاکسی، رانندگان خودروهای اینترنتی، پیک‌های موتوری، و جز اینان است.

ادامهٔ نگاهی به پروندهٔ «کار اجباری »در ...

خود این کشور با سابقه‌ای طولانی در بهره‌کشی از کار زندانیان نمونه‌ای بارز از نقض حقوق کارگران است. معیار دوگانهٔ واشنگتن در حالی که با وارد کردن اتهام واهی از یک سو به اعمال تحریم ها علیه چین دست می‌زند و هم‌زمان نیز چشم برسیستم ناعادلانهٔ کار در داخل آمریکا می‌بندد نشان می‌دهد این اتهام‌ها نه بر پایهٔ واقعیت که بر اساس رقابت‌های ژئوپلیتیکی و فشارهای تجاری شکل گرفته‌اند. واقعیت امر در مورد این اتهام‌ها که در رسانه‌های بزرگ جهان نیز بازتاب یافته‌اند نه فقط دلیلی بر وجود کار اجباری در چین نیست، بلکه نشان دهنده معیار دوگانه آمریکا در این حوزه است.

(1) https://www.reuters.com/world/china/us-bars-imports-43-more-companies-over-chinas-alleged-forced-labor-involving-2026-07-31/
(2)https://time.com/article/2026/07/24/trump-forced-labor-tariffs-world-reaction/
(3)https://mobile.chinadaily.com.cn/html5/2025-09/11/content_004_68c1e12fed50ccabe1519322.htm
(4) https://www.ecns.cn/m/news/cns-wire/2026-06-04/detail-ihffcfqs3234605.shtml
(5) https://www.theguardian.com/us-news/2022/jun/15/us-prison-workers-low-wages-exploited
(6)https://apnews.com/article/prison-to-plate-inmate-labor-investigation-c6f0eb4747963283316e494eadf08c4e

نگاهی به پروندهٔ «کار اجباری» در چین و آمریکا. واقعیتِ امر چیست؟

در روز اول ماه اوت ۲۰۲۶، (۱۰ مرداد ۱۴۰۵)، ایالات متحده با اتهام به چین درباره " کار اجباری"، واردات کالا از ۴۳ شرکت این کشور را ممنوع اعلام کرد۱. این اقدام آمریکا که در چارچوب سیاست‌های فشار حداکثری علیه چین صورت می‌گیرد، پرسش‌هایی را درباره معیارهای دوگانهٔ آمریکا در حوزه حقوق کارگران مطرح می کند. این اتهامی بی‌اساس علیه چین است که بیشتر برتابنده واقعیتی است که در آمریکا و به صورت خشن‌ترین شکل علیه زحمتکشان اعمال می‌شود. این اتهامی است که اخیراً از سوی آمریکا علیه متحدان سیاسی و اقتصادی خود نیز صورت گرفته است. در همین راستا، در روز پنجشنبه ۲۴ ژوئیه (۲ مرداد ۱۴۰۵) ایالات متحده اعلام کرد که تعرفه‌های جدیدی بین ۱۰ تا ۱۲٫۵ درصد را علیه بیش از ۸۰ کشور "به دلیل عدم اعمال و اجرای مؤثر ممنوعیت واردات کالاهای تولید شده با کار اجباری" در نظر گرفته است. جیمیسون گریر، نماینده تجاری ایالات متحده، در بیانیه‌ای و در همین رابطه گفت: "ایالات متحده نزدیک به یک قرن است که ممنوعیت واردات نیروی کار اجباری را اعمال و آن را با دقت اجرا می‌کند، زمان آن رسیده است که شرکای تجاری ما نیز همین کار را انجام دهند."۲ این بیانیه در شرایطی اعلام می‌شود که سوءاستفاده ازنیروی کار از آسیب‌پذیرترین افراد جامعه از جمله کار کودکان، بیگاری کشیدن از زندانیان، استفاده در کارهای خانگی و مراقبت از سالمندان، در کارهای ساختمانی و کشاورزی، رستوران‌ها و هتل‌ها و سوءاستفاده جنسی از قاچاق انسانی به‌صورت گسترده‌ای در ایالات متحده استفاده می‌شود.

بر خلاف ادعاهای ایالات متحده در مورد چین، این کشور دارای چارچوب حقوقی‌ای مدون برای حمایت از کارگران است. قانون اتحادیه‌های کارگری و قانون کار این کشور تشکیل اتحادیه‌های صنفی را در تمامی کارگاه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی تضمین می‌کند. همچنین، فدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری چین به‌عنوان نهادی تعیین کننده، نقشی فعال در میانجی‌گری اختلافات کاری و نظارت بر اجرای قوانین دارد. اخیراً نیز هفت نهاد رسمی از جمله دادگاه عالی خلق و وزارت منابع انسانی دستورالعملی مشترک برای تقویت سازوکارهای حل‌وفصل اختلافات کارگری منتشر کرده‌اند. بر اساس آمار رسمی، در سال گذشته حدود ۴٫۲۶ میلیون پروندهٔ داوری کاری در چین ثبت شد که اتحادیه‌های کارگری در بیش از ۸۰۷ هزار مورد از آن‌ها مشارکت مستقیم داشتند. این ارقام نشان‌دهندهٔ نظارت پویا و مؤثر بر روابط کار در چین است نه سرکوب یا اجبار۳.

وزارت خارجه چین بارها اعلام کرده که "کار اجباری" در این کشور وجود ندارد و چنین اتهام‌هایی صرفاً بهانه‌ای برای اعمال

محدودیت‌های تجاری یک‌جانبه است. در هم‌آهنگی با برنامه‌های دولت آمریکا، گمرک این کشور با "استناد" به این اتهام، در بسیاری از موارد بدون ارایه هیچ دلیلی و بدون بررسی مدارک کالاهای چینی را توقیف می‌کنند که برای ترخیص مجدد این کالاها نیاز به زمان و هزینه فراوانی است که در برخی موارد با طولانی‌شدن ترخیص آن‌ها و یا عدم ترخیص آن‌ها دیگر قابل استفاده نیستند. در همین رابطه نیز اخیراً یک شرکت چینی با شکایت علیه گمرک آمریکا در مورد توقیف کالاهایش توانست به پیروزی برسد و دادگاه تشخیص داد که کالاهای این شرکت مشمول قانون ممنوعیت واردات از سینکیانگ نمی‌شوند. این نشان می دهد حتی دادگاه‌های این کشور نیز مخالف چنین شیوه‌هایی هستند۴.

اتهام واشنگتن در حالی مطرح می‌شود که ایالات متحده خود یکی از بزرگ‌ترین کشورهایی در جهان است که از کار زندانیان بهره‌کشی می‌کند. متمم سیزدهم قانون اساسی آمریکا (مصوب ۱۸۶۵/ ۱۲۴۴ خورشیدی) اگرچه برده‌داری را لغو کرد، اما استثناهایی را در قوانین و در مورد "تنبیه مجرم" اضافه کرد که عملاً راه را برای کار اجباری زندانیان هموار ساخته است و تا امروز این قوانین اجرایی هستند و مورد استفاده قرار می‌گیرند. آمارها حاکی از آن‌اند که حدود یک میلیون و دویست و پنجاه هزار نفر در زندان‌های ایالتی و یا فدرال ایالات متحده زندانی هستند که بیشتر آنان (یک میلیون و یکصد هزار نفر) در زندان‌های ایالتی هستند. جدیدترین گزارش‌ها از نظرسنجی‌های انجام شده از زندانیان حاکی از آن است حدود ۸۰ درصد از زندانیان فدرال و حدود ۶۰ درصد از زندانیان ایالتی مشغول به کار هستند و حدود ۷۵ درصد از آنان می‌گویند برای کار کردن وادار شده‌اند. در ایالت‌هایی مانند آلاباما، تگزاس و جورجیا کار زندانیان کاملاً بدون پرداخت دستمزد انجام می‌شود، کاری که کالاها و خدماتی به ارزش سالانه بیش از ۱۱ میلیارد دلار تولید می‌کنند. در مواردی نادر که دستمزدی پرداخت می‌شود، میانگین آن بین ۱۳ تا ۵۲ سنت در هر ساعت است و دولت تا ۸۰ درصد این مبلغ را بابت اسکان و غذا کسر می‌کند. افزون بر این، کارگران زندانی از پوشش قوانین ایمنی کار و حداقل دستمزد محروم هستند۵. شرکت‌های خصوصی با بهره‌برداری از کار کم‌هزینه یا بدون حقوق زندان و با این روش غارت کردن دسترنج زندانیان به سودهایی فراوان دست پیدا می‌کنند. بسیاری از شرکت‌ها یا با استخدام مستقیم زندانیان و یا با خرید محصولات تولید شده توسط کار زندانی‌ها و در همکاری با نهادهای دولتی از زندانی‌ها برده‌وار بهره‌کشی می‌کنند . یک گزارش تحقیقی که در سال ۲۰۲۴ / ۱۴۰۳ توسط خبرگزاری "آسوشیتدپرس" منتشر شد، نام برخی از این شرکت‌ها را که نه تنها در آمریکا بلکه در جهان فعالیت اقتصادی دارند را افشا کرد. بر اساس این گزارش، شرکت‌هایی چون "وال مارت"، "تارگت"، "مک دونالد " و "پیتزا هات " در ارتباط با بهره‌کشی از کار زندانیان هستند۶.

اتهام استفاده از"کار اجباری" علیه شرکت‌های چینی در حالی از سوی آمریکا مطرح می‌شود که

ادامه در صفحه۳

آدرس سایت حزب: http://www.tudehpartyiran.org
ای-میل حزب: E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de
تلگرام حزب: https://t.me/tudehpartyirandotorg
فیس بوک حزب: https://www.facebook.com/profile.php?id=100064514717426
توییتر حزب: https://x.com/OfficialTudeh

For Peace, Independence, Democracy, Social Justice and Socialism

حزب تودهٔ ایران
Tudeh Party of Iran

Workers Supplement of "Nameh Mardom" No. 114, 7 September 2026
Central Organ of the Tudeh Party of Iran